

Semestrální projekt

Studentský život

Přesun z budovy ČVUT v Dejvicích do budovy ČVUT na Karlově náměstí

Aleš Stárek

Starea1

Y33DIF

Idea sady fotografií vznikla z častých přesunů mezi budovami ČVUT v Dejvicích a na Karlově náměstí. Je to nejsilnější zážitek ze studií na elektrotechnické fakultě, kdy minulý semestr jsem měl takové předměty, s takovým rozvrhem, že jsem se přemísťoval i 4 krát za den. Přestávka má 15 minut a přesun trvá 20-25 minut podle toho zda nějaké metro ujede či ne. To znamená, že se člověk musí rozhodnout, zda odejít dřív z předešlé hodiny, přijít pozdě na následující anebo z obou ukrojit stejný kus. Pokud chce člověk stihnout co největší část z obou hodin, je nutné značně pospíchat, ne-li běžet. Pokud má student výuku navíc od rána do večera, je potřeba v některých těchto přesunech i vykonat veškeré životně důležité úkony, které jsem se do fotografií také snažil zachytit.

Příběh začíná relativně pohodovým sledováním přednášky v Dejvické budově (01). Následuje nenápadný předčasný odchod několik minut před koncem přednášky (02). V poledních hodinách je zapotřebí v průběhu odchodu ještě sehnat něco k jídlu. Bohužel i přes rychlou obsluhu v místním bufetu, jsou zde občas fronty (03). Vše je potřeba důkladně zapít a zároveň doplnit kofein (04). I přes to, že není už prakticky čas, je potřeba před cestou ještě navštívit toalety (05). Vše hotovo a začíná závod o čas. Běh je na místě a tak je na čas opustit budovu v Dejvicích (06). V nejvíce nevhodný čas ujede člověku metro před nosem (07). Po přestupu z trasy A na B a tlačení ve vagónu metra je vidět první záblesk budovy ČVUT na Karlově náměstí (08). To už čas hoří, další hodina je v plném proudu a člověk v nervozitě dělá vše velice zbrkle. Tu se objeví turnikety, na které se musí pomalu. To se většinou na poprvé nepovede a turnikety nechtějí nikoho tak rychle pustit do budovy (09). Po štafetě po blocích budovy konečně cílená hodina, udýchaný, upocený a unavený člověk se pokouší vnímat a vstřebávat další látku (10).